

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA 2008/04

„Álljatok meg a hitben... legyetek erősek!”

(1Kor 16,13)

Virágvasárnap konfirmált felnőttek

Első sorban balról: Fazakasné Kaszás Andrea, Püski Lajos lelkész, Birtáné Karádi Erika;
Középső sorban balról: Bódiné Kerekes Judit, Kígyós Lászlóné Enikő, Törő Krisztina,
Tóth Istvánné Judit, Sarkadi-Nagy Pálné Irén; *Hátulsó sorban balról:* Cseresznye József,
Csonka István, Lóránt György

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Csoportjaiban élő gyülekezetünk (2.) – A Bibliaiskola

Felnőttek konfirmációja

Sokan vagyunk az itt jelenlévők között, akik tudatosan, céllal jelentkeztek a Bibliaiskolába, de olyanok is vannak közöttünk, akik nem gondoltak arra, hogy konfirmáljanak. Talán még két héttel ezelőtt sem. Az azonban mindnyájunk számára fontos volt, hogy kellő ismeretet szerezzünk a Szentírásból.

Fokozatosan jöttünk rá arra, hogy milyen mély értelme van számunkra a sorozat címének: **Miért éljek?** Használati útmutató az élethez.

Meg kell tanulnunk a mai rohanó életünkben megállni egy pár percre, figyelni magunkra és másokra, vevőkészülékünket behangolni arra, hogy az üzenetet készek legyünk fogadni.

Mindnyájan felnőttként konfirmálunk a mai napon, többségünkről elmondható, hogy nem kapott vallásos nevelést, nem érte el a hit. Nekünk nagyobb kitérőt kellett megtennünk. Önismereti feladatainkat csak most vettük észre. A Bibliaiskola kapcsán tárult elénk megoldandó feladatunk. Vagy a „sors” hozta az újjászületésünket, vagy már az önismeret útján voltunk és bátorításra vártunk...

Olyan is akadt közöttünk, aki hittel élt, csupán a bizonyágtétele hiányzott.

Juditnak több éves kapcsolata van gyülekezetünkkel. Idén, a Biblia évében nem csak ő, hanem 13 éves lánya is itt konfirmál.

Andrea ezt vallja magáról: nem mindig könnyű levetköznie saját akaratát, önzését, és odaadni magát Istennek, feltétel nélkül megbízni Őbenne. De tudja és érzi, hogy Ő az útja az életének, és ezen az úton segítségére van a Bibliaiskola, lelkészünk és a társaink.

Isten tudatosságra, önismeretre, önmegfigyelésre készíteti, bizik szeretetében, biztonságot és lelki támaszt ad, nincs egyedül.

Enikő élete ezelőtti szakaszában nem találta az ellentmondások okát a társadalmi jelenségek és szűk szakmai területén. Vívódása komoly betegséghez vezetett. Gyógyulása, újjászületése után legfontosabb volt számára megtalálni a választ az ellentmondásokra. Baráti segítséggel jutott el lelkészünkhöz, a Bibliaiskolába, és arra a meggyőződésre, hogy először a Bibliát kell megismernie, hittel elfogadnia, és így majd az ellentmondások feloldását is megtalálja.

Erika emberi kapcsolatain keresztül került a csoportba, gyülekezetünkhöz tartozó barátai figyelték életét, hívták, segítették. Az "András-szolgálatos" istentiszteleten érte a hívás a Bibliaiskolába. Az vezérelte, hogy többet tudjon a Szentírásról. Rendszeres látogatóként tudatosult benne, hogy meg kell változnia, és ha az élete középpontjában Isten áll, nagyobb lelki nyugalommal indulhat és haladhat a Hozzá vezető úton.

Nekem korábban fontos volt, hogy magam irányítsam az életemet, nem akartam és nem is tudtam elfogadni segítséget. Racionálisan néztem az életet, nem tudtam rajtam kívülállót elfogadni, tőle segítséget kérni, ráhagyatkozni, más akarata szerint élni. Azzal, hogy hibáztam, beismertem, bocsánatot kértem, megbocsátottak, aztán jól éreztem magam, akkor találkoztam, amikor a szenvedélyem elsodort. Volt szerencsém felismerni, beismerni tehetlenségemet, elfogadni a kívülről jövő segítséget, és erre való odafigyeléssel

Csoportjaiban élő gyülekezetünk (2.) – A Bibliaiskola

élni. Már több éve tudatosan, sokszor görcsösen kerestem az utat, rátalálni most sikerült a Bibliaiskola kapcsán.

Krisztit a Bibliaiskola egyes alkalmai segítették néhány fontos kérdés megválaszolásában, úgy mint az igazi bűn felismerésében, tudniillik akkor bűnös, ha háttal áll Istennek. Megértette Isten irántunk való végtelen szeretetét, hogy azt pusztán az Ő kegyelméből ajándokozza nekünk, nem érdem és rang szerint, hanem mert kimondhatatlanul szeret. Krisztit ugyanúgy, mint bármelyikünket. Így tehát közösséget vállalva keresztyén testvéreinkkel, egymást erősítve és támogatva méltóvá váljunk arra a szeretetre, melyet Jézus közvetítésével az Atyától kapunk. És hogy ez a kölcsönös szeretet áradjon azokban, akik a Krisztus megmentő útját választják. A kiragadott mondatokkal egyezőségünkre és különbözőségünkre próbáltam utalni. Életútjainkat, bekapcsolódva a gyülekezet munkájába, részleteiben is meg fogják ismerni.

Nekünk ma az a legfontosabb, hogy eljuthattunk idáig, és megkeresztelve tanúbizonyságot tehetünk erről.

Cseresznye József

Konfirmáló megáldása

Gondnok úr átadja gyülekezetünk ajándékát

Köszönjük mindenható Istenünk, hogy hívó szavad nyitott szívekre talált bennünk. Hálát adunk a lehetőségért, hogy e gyülekezetben tanulmányozhattuk a Szentírás ma is érvényes útmutatásait.

Köszönjük, hogy az elvetett mag jó földbe hullt a szívünkben, és arra indított, hogy a mai napon, itt, a gyülekezet előtt valljuk meg hitünket, irántad érzett szeretetünket. Kérünk, Szentlelked által segíts bennünket, hogy ez a szeretet ne lobbanjon el, hanem mindörökké hű legyen Hozzád!

Áldd meg, Urunk, gyülekezetünket, ahol befogadnak minket, szeretteinket, családjainkat, akik velünk vannak a hétköznapi próbatételeiben.

Áldásod kísérje lelkészeink munkáját, akik által megértettük szavad, tanításod.

Kérünk, légy mindig velünk, véd meg ezt a közösséget, hogy hitünkben egyre erősödve hirdethessük a Te dicsőségedet! Ámen.

Bódiné Kerekes Judit konfirmáló imádsága

Csoportjaiban élő gyülekezetünk (2.) – A Bibliaiskola

Kedves Konfirmáltak!

Az ember életében vannak fontos állomások, felejthetetlen pillanatok, amelyek alig halványodnak az évek multával. Ilyen számomra az az egy évvel ezelőtti tavaszi nap, amikor én is itt álltam társaimmal, az Úr asztalánál.

Szívet melengető érzés, hogy most ti is hitet tesztek gyülekezetünk színe előtt. Ma ti is ünnepélyesen az Egyház teljes jogú tagjaivá váltatok.

Hosszú út vezetett ideig. Leküzdöttetek minden akadályt: munkahelyi nehézséget, fáradtságot, családi ellenállást, hogy ott lehessetek hétről-hétre a Bibliaiskolában. Sokat tanultatok. Hitben gazdagodtatok. De a próbatétel ezután kezdődik. Képesek lesztek-e hiteteket az élet viharában is megőrizni, erősíteni, sőt, környezetetekre sugározni?

A hit lángját táplálni kell. A konfirmáció nem a Bibliaiskola lezárása, hanem az Istenhez vezető, életünk végéig tartó út első lépése. Erősítsen benneteket gyülekezetünk közössége! Várunk titeket a nyári nagytáborba! Csatlakozzatok bármelyik kiscsoportunkhoz! Ne mulasszátok el a vasárnapi istentiszteleteket!

Szárvasné Joó Anikó köszönti a konfirmáltakat

S ne feledjétek: Az Istentől kapott ajándékot, a hit csodáját meg kell osztanotok másokkal! Szolgálatot kell vállalnotok! Fogadjátok tölem útravalóul Pál Efézusi-akhoz írott szavait: „erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedésével szemben. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok.”

Jézus megszabadít

ISTEN képes meggyógyítani bennünket szenvedélybetegségünkől, legyen az nikotin, koffein, vagy alkohol. JÉZUS szabaddá tesz minket. Ne add fel, ha visszaestél. Állj fel! Fuss a cél felé! ISTEN keresi életünkben a gyümölcsöt. Erőszakosan nem fog gyümölcsöt teremteni. Sok gondozás, és türelem kell hozzá. Már most is lehet gyümölcstermő az életünk. Akkor is, ha még nem sikerült

teljesen leszokni. Értékesek vagyunk az Isten szemében. Használni akar minket. Terve van Veled is! Kérdezd Istentől: „Mit akarsz az életemmel?” Jobban ismer bennünket, mint mi magunkat. Néha úgy tesz Isten velünk, hogy az fájdalmas is lehet. Íme, a mütét: nincs más út az egészség felé! Azért irányítsuk életünket a cél felé! El is fogjuk érni.

Bollmann Konrád

Épülünk, és építsünk (7.)

A hosszú távú missziói koncepció és a konkrét tervek elkészítése, valamint az engedélyek beszerzése után most már a látványosabb szakaszhoz érkeztünk.

Március elején elkezdődtek a terep előkészítő munkák. Elbontották a jelenlegi lelkeszi hivatal (egykori segédlelkészi lakás) udvarát körülvevő régi téglakerítést 23 éve itt maradt beton alapzatát, valamint a lelkeszlakás pici belső udvarát lezáró kőkerítést. Elkészült a szolgálati lakást és a hivatalt ideiglenesen ellátó elektromos vezeték is. Levágták az építkezési területen áthaladó gázvezetékét, ezért most tavasszal már nem lesz fűtés templomunkban. A régi szenny- és esővíz gerincvezeték kiváltására elkészült az új gerincvezeték a gyülekezeti ház megkerülésével, melyre ideiglenesen rákötötték a jelenlegi gyülekezeti vizesblokkot is. Elvégezték a leendő alagsor miatt a meglévő épület alapjának megerősítését is.

Húsvét után újabb látványos szakasz kezdődött a 40m²-nyi alagsor helyének kiásával és az alapozási munkák megkezdésével. A Tiszántúli Református Egyházkerület egy külföldi egyházi (Gustav Adolf Werk Alapítvány) 2009. évi segélyalapjából 4,5 millió forintnyi újabb segítyt irányít építkezésünk támogatására.

Ugyanakkor előre nem látható kiadások is jönnek, mint például a hatóság által a napokban előírt, utcai tűzcsapok kiépítésének kötelezettsége.

Köszönet gyülekezeti tagjainknak az egyszerre vagy több részletben adott, kisebb és nagyobb összegű (ezer, tízezer vagy több százezer forintos) eddigi adományokért. Hordozzuk szívünk szeretetében, imádságainkban ezt a gyülekezetünk jövőjét hosszú évekre pozitívan meghatározó

Alagsor építése

beruházást. Az eddig gyülekezetünkben kapott lelki-közösségi áldások indítsanak bennünket folyamatos hálaáldozatra, hogy a még hiányzó mintegy 10 millió forint öszre rendelkezésünkre állhasson.

(Hosszú távú missziói és építési koncepciónk honlapunk archívumában vagy a Szivárvány 2007. nov. számában olvasható.)

Püski Lajos

Adományok befizethetők:

- egyházközségi csekken
- alapítványunknál
- építési perselyünkben
- és személyesen is.

Köszönjük!

Presbiterünk: Tóth Lászlóné Katika

Isten vezet az úton

Isten gondviselő kegyelmének köszönhetően már gyerekkoromtól kezdve „Krisztus-hatások” légkörében élhettem. Családunkban fontos volt, hogy mi, gyerkeink hitben növekedjünk, így én is jártam hittanra, majd 14 éves koromban Tarcalon konfirmáltam. Körülbelül 20 éves koromig a református hitoktatás keretén belül elsajátított ismeretek alapján éltem hívő életemet, a szülőktől „át hagyományozott” hittal, de a személyes elköteleződés tudata és érzése nélkül. Amikor Debrecenbe kerültünk családommal, akkor a református gyülekezetek nagy része, a Kádár-rendszer alatti „megtűrt” állapot következtében, többnyire élő hitélet nélkül vegetált, ezért olyan közösséget kerestünk, ahol a hitben testvérekkel való együttlét élményét megkaphattuk. Így kerültünk el a szabadkeresztyén gyülekezetbe, ahol akkoriban – köszönhetően a gyülekezet elhivatott, református teológiát végzett vezetőjének – igazi pezsgő hitéleti és ifjúsági munka folyt, sok tekintetben hasonló koncepció alapján, mint ahogy ma gyülekezetünk vezetői is irányítják a Nagyerdei közösséget. Itt ébredtem rá, az igei szolgálatokon keresztül, a rendszeres bibliaolvasás jelentőségére, az Istennel való napi kapcsolat fontosságára és a közösségben való imádkozás erejére. Mindezek hatására tudatosan döntöttem a Krisztus-követés mint életforma mellett, és a „Krisztussal-járás” több évtizede alatt számtalanszor megtapasztaltam Isten szabadító kegyelmét és erejét, amellyel a legkilátástalanabbnak tűnő helyzetekből is kihozott minket. Ilyenekből adódott

néhány, hiszen én akkoriban voltam fiatal, és akkoriban erősödött meg bennem a Krisztus-követés szándéka, amikor ezt a politikai rendszer nem, hogy nem nézte jó szemmel, de kimondottan szankcionálta is, ráadásul családunk – más okokból – üldöztetéseket is kénytelen volt elszenvedni ezekben az időkben. Ezek a problémák azonban csodálatos módon nem hogy eltávolítottak volna, hanem inkább még közelebb vittek bennünket Istenhez; éreztük, hogy csak az Istennel való még szorosabb kapcsolat lehet megoldás a szorongató körülmények okozta politikai, egzisztenciális nehézségekre.

Gyülekezetünknek idestova 30 éve vagyok tagja. Amikor az Újkerti lakótelepre kerültünk, akkor hallottunk a Bolyai utcán nemrég felépült templomról, és elhatároztuk, hogy ide fogunk járni. A gyülekezetben – az Úrtól kapott különböző szolgálatok révén – szintén megtapasztaltam Isten csodálatos vezetését, szeretetét és rám árasztott kegyelmét. Mikor felmerült a presbiteri tisztségre való jelölésem, és felmértem, hogy milyen jelentősége van ennek a posztnak, kétségek támadtak bennem, hogy vállalhatok-e ilyen nagy felelősséggel járó szolgálatot. De Isten segítségét kértem ehhez is, mint mindenhez az életemben. És az a meggyőződésem, hogy a presbiterré válás legjobb útja a szülői házban kezdődik, mert gyermekeinket már kezdettől fogva részesítenünk kell az Istennel-járás élményeiben, hogy később könnyebben és örömmel vállalhassák a rájuk váró szolgálatokat.

Útravaló (7.) – Drága kincse az embernek a szorgalom

(Elhangzott a Méliusz Rádióban 2007 május 1-én.)

A munka ünnepe kapcsán a kicsit korábban születetteknek bizonyára eszébe jutnak még a régi május elsejei felvonulások, amelyeken némelyek önként, mások kényszeredetten, munkahelyi kötelességgént vettek részt. Nem azért, mert számukra nem volt fontos a munka, hanem mert a korszak ideológiája mindenre rátelepedett.

Közöttük sokan voltak olyanok, akiknek a családjától nemzedékek szívós, kitartó, szorgalmas munkájának eredményét, földjét, műhelyét, üzletét egy államosító mozdulattal egyik napról a másikra elvették. Gyakran ezeket a munkájukhoz értő, szorgalmas és takarékos embereket, családokat még a nép ellenségének is nevezték.

A fiatalabb nemzedéknek ez ma már történelem, melyet az akkori hivatalos propaganda miatt, és a megfélemlített szülők gyakori hallgatása miatt, netalán érdektelenségük miatt még ma is pontatlanul, vagy alig ismernek.

Napjaink tapasztalata is igen vegyes, hiszen van, aki szeretne dolgozni, de megszűnt a munkahelye. Egyesek ügyeskedve hirtelen meggazdagodtak, mások dolgozva is napi megélhetési gondokkal küszködnek.

Tapasztalatból tudjuk azt is, hogy nemcsak szorgalmas emberek vannak, hanem mindig vannak felelőtlen, lusta, tiszteségesen dolgozni nem szerető emberek is. Akik néha mások kárára, másokkal szeretnék magukat eltartatni.

Hogyan gondolkozzunk és mit tegyünk tehát?

A Szentírásban a Példabeszédek könyve tizenkettedik fejezetének huszonhete-

dik verse így szól: „A lusta a vadászsákmányt sem süti meg, pedig drága kincse az embernek a szorgalom.”

Az életben az ember szorgalommal sok ismeretet, tudást, anyagi javakat, házat, földet és termelő eszközöket is megszerezhet. A történelem arra figyelmeztet, hogy sajnos ezek közül az anyagi javakat különböző okok miatt el is veszíthetjük.

Három dolog maradhat meg nekünk hosszabb ideig: a hit, a szorgalom és a tudás.

Most ezek közül figyeljünk a szorgalomra, amely drága kincsünk lehet a történelem változásai közepette, mert ezt nem vehetik el tőlünk.

A szorgalom teheti gyümölcsözővé erőnket, tudásunkat, munkánkat. A hat napon át végzett szorgalmas munka által gondoskodhatunk magunk és szeretteink életéről.

A hit adhat lelki erőt ahhoz, hogy bármilyen legyen is a minket körülvevő világ, mi szorgalmasan végezzük munkánkat. A szorgalom mindenkor átváltható ismeretté, anyagi javakká.

Lehet, hogy napjainkban sokan csak ügyeskedni akarnak, vagy legfeljebb az egyéni karrier építéséért hajlandók dolgozni, de a közösségért végzett szorgalmas munkán akkor is Isten áldása van.

A látványos május elsejei felvonulások közepette a munkaerkölcs annak idején is egyre mélyebbre süllyedt, és hazánk az erőltetett életszínvonal-politika közben végzetesen eladósodott.

Bizalmi válsággal küszködő napjainkban is csak akkor lesz tartós felemelkedése családunknak, népünknek, ha értjük, és cselekedszük a bibliai igazságot, hogy drága kincse az embernek és a nemzetnek a szorgalom.

Püski Lajos

„Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint...”

(Gal. 5,25)

Hírek

- ♦ **Családi istentisztelet** lesz *április 27-én*, délután 3 órakor az önkormányzati iskolába járó hittanosoknak és szüleiknek.
- ♦ Segédlelkészünk, **Sipos Péter vizsga-istentisztelete** *április 27-én* lesz a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Fiatalok konfirmációja** lesz *május 4-én* a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek** lesznek *május 7–május 10.* között, szerdától szombatig, esténként 6 órakor.
- ♦ **Pünkösddvasárnap**, *május 11-én* délelőtt fél 9-kor és fél 11-kor úrvacsorás istentisztelet lesz, délután 5 órakor zenés áhítat.
- ♦ **Pünkösdhétfőn**, *május 12-én* csak fél 11-kor lesz istentisztelet keresztelésekkel.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 7-13-ig. Részletes információ a februári számban.

Imádkozzunk...

- ♦ konfirmáló fiataljainkért,
- ♦ hogy a Lélek minél többeket megelevenítsen,
- ♦ épületeink bővítéséért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Április 13. Dobi Bálint orgonál

Április 20. Mészáros Edit orgonál, Varga Katalin énekel

Április 27. Kovács Levente orgonál

Május 4. Szabó András orgonál, a Zeneművészeti Kar vonósegyüttese játszik

Máj. 11. Sárosi Dániel orgonál

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066.**

A másik 1% átutalásához *“Nagygyerdei Egyházközségért”* Alapítvány adószáma: **18545269-1-09.**

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban

16. évfolyam 4. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917